

ฉบับพิเศษ หน้า ๔
เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ธันวาคม ๒๕๐๐

พระราชบัญญัติ
เงินประจำตำแหน่งและค่าพาหนะ
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับ
เบี้ยประชุมของกรรมการ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๐๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๐
เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ธันวาคม ๒๕๐๐

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงิน
ประจำตำแหน่งและค่าพาหนะของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กับเบี้ยประชุมของกรรมการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น
ไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
เงินประจำตำแหน่งและค่าพาหนะของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กับเบี้ยประชุมของกรรมการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔ ทวิ แห่ง
พระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและค่าพาหนะของสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรกับเบี้ยประชุมของกรรมการ พ.ศ. ๒๔๙๕

“มาตรา ๔ ทวิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑
นอกจากได้รับเงินประจำตำแหน่งตามความในมาตรา ๔ แล้ว
ให้ได้รับเงินค่ารับรองเป็นเงินเหมาอีกเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พจน์ สารสิน

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ธันวาคม ๒๕๐๐

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ **คือ**
โดยที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑ จำต้องมีการติดต่อกับ
สมาชิกราษฎรอยู่เสมอ จึงเป็นการสมควรจะให้รับเงินจำนวนหนึ่งเพื่อ
เป็นค่าใช้จ่ายในการรับรอง ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกได้ปฏิบัติหน้าที่ของตน
ได้ตามฐานะ